



עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

גדלות חכמי התורה

"בשמחה" על כל תוספת רוחנית, שזכתה לרכוש
כאן בעולם.

כל משהו של רוחניות
ורגיל ה' רבינו לומר, שברוחניות "כל משהו ומשהו"
תוספת, זה לא בבחינת תוספת על הקודם, אלא
זוהי מציאות אחרת חדשה לגמרי, וכשנתעלה
במעלה נוספת הכי קטנה ברוחניות, זה כבר אדם
אחר לגמרי!

וכמדומני שהביא ראייה ממה שאחז"ל בשבת
שבשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע, באו שני
מלאכים ושמעו עליהם ב' כתרים. ולמה לא הספיק
מלאך אחד בשביל שני הכתרים, אלא שכל כתר
וכתר זוהי דרגה אחרת לגמרי, ולכל
דרגה יש מלאך בפני עצמו.

ממילא כשזוכים ב"ה ללמוד ולרכוש
עוד מסכת, זוהי דרגה חדשה לגמרי
ברוחניות, והנפש שמרגישה את זה,
תימלא שמחה.

ותפילתנו לרבון כל עולמים, כשם
שעזרתנו לסיים מסכת שקלים, כן
תעזרנו להתחיל, ולסיים, מסכתות
וספרים אחרים, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות
ולקיים, את "כל" דברי תלמוד תורתך באהבה.

מגדלתו ומרוממתו על כל המעשים
והנה התנא רבי מאיר מסיים את דבריו, "ומגדלתו
ומרוממתו על כל המעשים". ואמנם אין אנו יכולים
להשיג דרגות שהתנא הקדוש מדבר, אבל בכל זאת
חושבני שגם בעינים הפשוטות שלנו, יכולים
לראות ולהרגיש מעט, את המושג של מגדלתו
ומרוממתו על כל המעשים.

כשזוכים לראות מציאות של תלמיד חכם מופלג
בדורו, כדוגמת רשכבה"ג מרן שר התורה שליט"א,
שהוא "כל התורה כולה" מהלכת, כפשוטו, וכל
מציאותו "מורם מעל פני האדמה", הרי לנו מציאות
של מרוממתו "על כל המעשים".

הקרבת גדולי הדור, לציבור
ומה שיש להתבונן, דבר מופלא שרואים במשך כל
הדורות, שגדולי ומנהיגי הדור, על אף שכל ימי
חיהם שקועים בד' אמות של הלכה "בלבד",
ונזהרים מביטול תורה של רגע כמימרי, וכל
מציאותם והוייתם בתורה, אם מתוך הספר או בעל
פה, בכל זאת כשעול הציבור נופל עליהם, הרי הם
מוכנים להקדיש לכך זמן מתוך זמן "הזהב" שלהם,
בין לענייני הרבים ובין ליחידים.
כפי שרואים בספרים מדורות קודמים, על מרנא
הגרע"ק אייגר זצוק"ל ועוד רשימה ארוכה מגדולי

כל העוסק בתורה, זוכה..

רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה, זוכה
לדברים הרבה וכו'. התנא הקדוש רבי מאיר, מגלה
לנו סוד גדול, שהעוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים
הרבה, ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו,
נקרא ריע, אהוב, וכו'.

והנה כעת זכינו שריחם עלינו הקב"ה, וברוב רחמיו
וחסדיו המרובים, זיכה אותנו לחזור להיכלי התורה,
תלמודי תורה, ישיבות וכוללים, ולשבת ללמוד עם
החברותא, פנים בפנים... עם בית מדרש מלא, בלי
מחיצות, והריתחא דאורייתא מתלהטת, הרי מתנה
נפלאה קיבלנו?!

ומסתמא כל צורבא דרבנן, וכל
יושבי אוהלי תורה, מרגישים את
העונג והאושר הגדול שזכינו,
ותפילת כולנו שכה יתן ה' וכה
יוסיף.

והעיקר הוא לנצל את החסד
הגדול הזה, ולקיים "שבתי בבית
ה' כל ימי חיי", ללמוד וללמוד בלי
הפסקה, ובכך נזכה למתן תורה,
ולכל הטוב המושפע בעולם מכח לימוד התורה.

התורה מגנא ומצלא

וכפי שרואים רח"ל נורא ואיום, איזה טרגדיות
שוונות ומשונות, בתאונות דרכים וכדו', אשר לא
שיערום אבותינו, ה' ירחם. וכל זה בתקופת הימים
שחסר תורה בעולם, כפי ששמענו אין ספור פעמים
מרבינו זצוק"ל, וכן התריע ע"ז בימים אלו רבינו מרן
ראש הישיבה שליט"א, שכשחסר תורה בעולם, זו
סכנה!

וצריך לזכור ג"כ שעכשיו הם "ימי הספירה", שהם
ג"כ ימים שצריך בהם זהירות יתירה, ה' ירחם על
עמו ישראל.

סיום מסכת שקלים

והנה בשבוע האחרון סיימו רבבות אלפי ישראל את
מסכת "שקלים", בסדר הדף היומי, אשרנו מה טוב
חלקנו.

ומתוך הרגשה אישית, שמסתמא עוד הרגישו כך, זה
לא ה' סיום רגיל, כמסכת שיגרתית בתלמוד בבלי,
אלא הרגישו אושר מיוחד על שזכינו לסיים מסכת
בתלמוד ירושלמי, מסכת לא קלה, בפרט למי
שאינו רגיל על לשונו - לישנא דירושלמי.

וכשנחשוב ממה נובעת השמחה הגדולה, בודאי זה
בא מפנימיות הנפש, שמרגישה שנתווסף לה עוד
נדבך, מחלקי התורה, ואפילו שהכתוב אומר "והנפש
לא תימלא", היינו לרצות עוד ועוד מגשמיות העולם
הזה, כפי שמסביר המסילת ישרים, אבל תימלא

הדורות עד עכשיו, שהקדישו זמן מרובה לציבור. וכן ראינו כעת בחג הפסח, שזכינו להיכנס אצל **רשכבה"ג מרן שר התורה שליט"א ואצל רבינו מרן ראש הישיבה שליט"א**, והקדישו מזמנם הרבה שעות, בכדי לתת לציבור לעבור לפנייהם ולהתברך.

והרי ענקי הרוח, גדולי התורה, כל משאת נפשם הוא ללמוד וללמוד בלי הרף. כפי שרואים כל הזמן את מרן שה"ת שליט"א חוסך אפילו במילים של הברכות, ומקצרן לראשי תיבות. וכן מרן רה"י שליט"א עסוק בשיעורים ובלמוד כל הזמן, ומי לא רואה תמיד האריך שאינו מוציא עיניו מהמשניות הקטנות ההולכות עמו לכל מקום, ומה קרה שמקדישים כ"כ הרבה זמן לציבור.

לב ישראל – וירא בסבלותם

אלא כנראה שככל שתגדל הבחינה של "מרוממתו על כל המעשים", כך משיגים יותר את הדרגה של ויגדל משה וירא בסבלותם, **ולבם שהוא "לב כל ישראל" מרגיש את צרכי הכלל**, ומבין כמה חשוב להקריב בשבילם את הדבר הכי יקר בעולם – הזמן! וכל זה זוכים רק ע"י עסק התורה לשמה, שהיא **מזקקת ומחנכת ומגדלת את האדם, לראות ולהרגיש יותר ויותר את השני**.

הערה על גוגב כלי שרת

ומידי דברי אזכיר הערה נפלאה, שהעיר **מרן ראש ישיבת פוניבז' הגאון הגדול רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א** כשזכינו להיכנס אליו בימי החג. וכך שאל, כשאחד גוגב חפץ בפני הבעלים, האם הוא נקרא גוגב או גזלן? ואמר דפשוט שנקרא גזלן. וא"כ תמה על מש"כ ברמב"ם **"הגוגב" כלי שרת חייב מיתה**. והרי כלי שרת הם הקדש, וש"מ להקדוש ברוך הוא, וכשגוגב כלי שרת, הוא גוגב מהקב"ה, א"כ האריך שייך לקרותו "גוגב", הרי הקב"ה רואה אותו, והוא לי' **"גזלן"**, וצ"ע.

להרגיש בצער כל יחיד ויחיד

ובענין הנ"ל, זכינו לראות **מעשים אין ספור אצל רבינו זצוק"ל**, האריך שהי' חי כל הזמן במציאות הזאת של **"וירא בסבלותם"**, וכל סבל של כל יחיד ויחיד הי' סובל עמו באופן נורא.

והי' הדבר כ"כ נוגע ללב, כאשר יעידון הרבה מעשים, אך אזכיר כאן דבר אחד שאמרה לי הרבנית הצדקנית ע"ה, שכשבאים לבקש ברכה לאשה המקשה לילד, **מחכה רבינו מאד לשמוע שהכל הסתדר, ומצטער על כך שלא באים אח"כ לספר שנולד ילד והכל בסדר ב"ה**.

וכמדומני שאילו היו יודעים כשביקשו ברכה, עד היכן הדבר נוגע ללבן של ישראל, הי' כל א' רץ כצבי מבית החולים, לבוא לבשר לרבינו שעבר הכל כשורה, רק כדרכו לא הי' ניכר על רבינו מה שמרגיש בפנים, וככל הדברים שהי' מסתיר מאד, ורק לרבנית התבטא את כאבו.

דאגה מיוחדת למקשה לילד

ודרך אגב כמה פעמים דברו עם רבינו להחליף את דלת הכניסה, לדלת ברזל, והרבה שנים לא הסכים

בשום אופן, ופעם אחת פירש לי את הסיבה ואמר לי כהאי לישנא, הרי בדלת ברזל לא שומעים כ"כ טוב את הדפיקות, ויתכן שיבואו לבקש ברכה בשביל **"מקשה לילד" וידפקו בדלת, ולא אשמע..**

ובענין זה אמרה לי ג"כ הרבנית ע"ה שהורה לה רבינו, שאם באים לבקש ברכה ללידה, והוא ישן, **שתקיץ אותו משנתו בשביל זה**, כפי שראיתי בעיני שעשתה כן, ופירשה לי שכך רצונו.

מבהיל על הרעיון, **מהיכן נובע הלב הרחום האדיר הזה**, אם לא מהתורה לשמה, שלא פסק פומי' מגירסא כל ימי חייו, ללמוד וללמד, וגידלתו ורוממתו על כל המעשים.

להחיות רוח שפלים

והנני רוצה לסיים במעשה נפלא שראיתי **על מרן הגאון מטשיבין זצוק"ל**, שביליל יום כיפור ראה שיושבים אנשים שבורים פליטי השואה, ושרים ניגונים שזוכרים מינקותם, והלך וישב עמם הרבה זמן.

ולאחר מכן גילה את אזניו של מרן הגאון ר' שלמה זלמן אוירבך זצוק"ל **שהי' בדעתו לסיים מסכת יומא במשך הלילה**, אך כשראה אותם, החליט **שיותר נחת רוח יהי' להקב"ה בזה שישב עמם** ויעודד את רוחם.

ונזכרתי דבר נורא שסיפר **רשכבה"ג מרן הרב שך זצוק"ל לאאמו"ר יבלחט"א**, שפעם אחת הלך בוילנא עם **רשכבה"ג מרן בעל האחיעזר זצוק"ל**, ורבי חיים עוזר החזיק בידו מחברת שלימה שהכין להדפיס לאחיעזר חלק ב'.

ובדרך רצה רבי חיים עוזר לעלות לומר שלו' לאלמנה אחת, וכשנכנס לבנין שהיתה גרה, **הניח את המחברת למטה בחדר הכניסה, ועלה אליה בלי המחברת**.

וכששאל הרב שך למה משאיר כאן את המחברת? השיב לו רבי חיים עוזר דבר מבהיל, **"דער גאנצער חיבור איז נישט ווערט, אזוי ווי צו משמח זיין אאלמנה"**, פ"י כל החיבור הזה לא שווה כמו לשמח אאלמנה... נורא ואיום.

[וכנראה הרגיש בלבו החם, שאם יכנס אצלה כשהמחברת בידו, יהי' נראה כאילו נכנס אליה בדרך אגב... ויחסר בלב אאלמנה ארנין.]

הבה נתרומם...

ומה שנוגע לנו, בפרט בימים אלו שמתכוונים למתן תורה, שצריך לראות את האושר העצום שיש בלימוד התורה, המגדלת ומרוממת את האדם, לדרגות עצומות שלא הי' שייך להגיע אליהם כלל בלי תורה, והלואי שנזכה לעלות ולעלות עד אין סוף. וכפי שאחז"ל מקטפין בוצינא מידע ידיע, הנני להוקיר **ליניק וחכים הילד היקר נתנאל הלוי שיף נ"ו**, שמצערותו כבר זוכה להיות **"נותן לב"** לצורכי כל אחד ואחד, וכפי שאנו רואים מסירותו בבית הכנסת **"אילת השחר"**, יישר כחו.

ויהי רצון שיזכה לנצל את כוחותיו הגדולים, לעלות ולגדול לתלמיד חכם מופלג, שהתורה מגדלתו ומרוממתו על כל המעשים, וכל כלל ישראל יהנו מאורו.